

Список використаних джерел

1. Білова, Н. О. Декларація з податку на прибуток підприємства: загальні правила складання [Текст] / Н. Білова // Податки та бухгалтерський облік. — 2011. — 14 липня (№56). — С. 4.

2. Свідерський, Євген. Організація обліку податку на прибуток за податковим кодексом у перехідний період [Текст] / Є. Свідерський, Д. Свідерський // Бухгалтерський облік і аудит. — 2011. — № 5. — С. 3—14.

Лук'яненко К.В., магістрант
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — к.е.н., доцент І.І. Гончар

РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН: ТРУДОВИЙ АСПЕКТ

В умовах формування ринкових відносин, розвитку різних форм власності, утворення ринку праці відбуваються корінні зміни у визначенні сутності та поняття заробітної плати. Все це зобов'язує по-новому подивитися як на трудове законодавство в цілому, так і на кожний з його інститутів, зокрема, інститут заробітної плати, стан якого вимагає невідкладного реформування відповідно до сучасних економічних та соціальних реалій.

За умов ринкової економіки актуальними залишаються питання правового регулювання трудових відносин у цій галузі. Незважаючи на прийняття низки законодавчих актів, ці проблеми потребують свого вирішення. Положення чинного Кодексу законів про працю України, навіть з урахуванням великої кількості внесених змін до нього, застаріли. Так, у новому Трудовому кодексі України необхідно не враховано особливості правового регулювання трудових відносин сільськогосподарських працівників. Це, у свою чергу, вимагає розробки пропозицій щодо вдосконалення положень з питань виникнення, зміни та припинення трудових відносин, норм, що регулюватимуть робочий час, час відпочинку, оплату та охорону праці, трудову дисципліну сільськогосподарських працівників [2].

Дослідженню питань заробітної плати приділялась значна увага в радянській правовій науці. Окремі проблеми винагороди за працю знайшли своє відображення в працях Л.Я. Гінцбург, Р.І. Кондратьєв, М.М. Король, Г.І. Шебанова та ін. Вказані праці не втратили наукової цінності, однак проблеми, що існують у

правовому регулюванні заробітної плати, в тому числі при визначенні методів її регулювання, їх співвідношення у сучасних умовах, зумовлюють актуальність даної теми, а проведення наукового дослідження — своєчасним і практично необхідним [4].

Вивчення методів правового регулювання оплати праці, що традиційно виділяються у правовій науці (централізоване або державне регулювання та локальне або договірне), свідчить, що некоректне визначення методів регулювання заробітної плати призводить як до безпідставного виділення додаткових методів, так і до ігнорування окремих рівнів, на яких може здійснюватися регулювання заробітної плати [3]. З метою запобігання подібним неточностям в економічній літературі можна зустріти поділ між методами, способами та рівнями правового регулювання оплати праці. Так, по способу регулювання централізований і локальний рівні. На відміну від інших галузей права, верховенство нормативно-правових актів, прийнятих на централізованому рівні, співвідноситься з локальними актами за принципом заборони зниження рівня прав і гарантій працівників.

Проведений аналіз економічної літератури дає підстави стверджувати про специфічну роль держави в регулюванні трудових правовідносин, у тому числі й щодо оплати праці, якій не існує на сьогодні аналогів у жодній галузі права. Держава виступає у двох взаємопов'язаних іпостасях: як учасник соціального партнерства і одночасно як носій публічної влади. Так, як учасник соціального партнерства держава виконує посередницькі функції, сприяє досягненню узгоджених інтересів працівників і роботодавців, а як носій публічної влади — визначає межі договірного регулювання, встановлює державні гарантії прав працівників та роботодавців, здійснює контроль та нагляд за їх реалізацією, забезпечує право кожного на захист його прав та свобод, у тому числі в судовому порядку.

У той же час дослідження літератури з даного кола питань дає змогу стверджувати, що відсутність ефективної системи державного управління нормуванням праці негативно відбивається на правовому регулюванні оплати праці. Тому, на наш погляд, є доцільним перегляд норм тривалості праці у всіх галузях економіки.

Список використаних джерела

1. Закон України «Про оплату праці» від 24.03.95р. №108/95-ВР зі змінами та доповненнями.
2. Сазонова Т.О., Перебийніс В.І. Особливості мотивації праці керівників і спеціалістів аграрних підприємств // Економіка АПК. — 2006. — №11. — С. 112—116.

3. *Сімутіна Я.В.* Право на оплату праці та вдосконалення механізмів його реалізації // Матеріали XI регіональної науково-практичної конференції «Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні». 3–4 лютого 2005 р. — Л.: Юридичний факультет Львівського національного університету ім. Івана Франка., 2005. — С. 253—255

4. *Тульчинський Р.В.* Досвід стимулювання працівників у країнах з розвинутою ринковою економікою та можливості його використання в Україні // Сучасні проблеми економіки і підприємництва. — К.: Політехніка, 2006. — Вип. 1— С. 222—234.

Мамкіна М.С., магістрант
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник — к.е.н., доцент Н.С. Золотарьова

ОБГРУНТУВАННЯ СКЛАДУ ВИТРАТ НА ЗБУТ

Перехід до ринкових відносин в економіці України ставить по-новому і розширює можливості діяльності підприємства, як основної її ланки.

Витрати в господарській діяльності підприємства посідають одне з головних проблемних питань теоретичного і практичного характеру.

Постійне зростання суми та частки витрат на збут у загальній сумі витрат підприємств обумовлює необхідність пошуку оптимальних методик їх обліку, адаптованих відповідно до потреб керівництва та інших користувачів економічної інформації.

На сучасному етапі функціонування підприємств України постає проблема налагодження систематичного контролю за витратами як основного засобу досягнення ефективної діяльності підприємства.

Система контролю витрат у сучасних умовах стає вирішальним моментом щодо впливу на результати діяльності підрозділів і підприємства в цілому.

Облік витрат на збут на сьогоднішній день вимагає нових підходів до вибору ознак їх класифікації, які дозволяють організувати систему управління витратами.

Розробка економічно обгрунтованої класифікації витрат на збут є важливою передумовою забезпечення фінансової стабільності, конкурентоспроможності та економічного розвитку суб'єкта господарювання, допомагає визначити об'єкти витрат, організувати за єдиною методологією планування, облік, аналіз і пото-